

Justitia
derogat legi

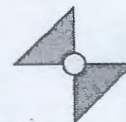
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

PLEITNOTA

inzake

Extreme Cleaning & Construction Services B.V. (hierna: 'ECCS'), verzoekster, gem. mr. M. Bijkerk
vs.

Minister van SZW (hierna; 'de Minister' of 'SZW'), verweerder, gem. mv. M. Tielman

en tevens inzake

Ruben Ernesto PEREA RUIZ (hierna: 'Perea'), verzoeker, gem. mr. M. Bijkerk

vs.

Staatssecretaris van V&J (hierna: 'IND'), verweerder, gem. mr. P.J. de Graaf (vermoedelijk)

Verzoekers doen zeggen:

Humanitaire kant

1. De allerbelangrijkste overweging in deze zaak is de humanitaire kant. Juridisch steekspel mag niet leiden tot de dood van Perea. ECCS heeft dat begrepen, maar ook sommige ambtenaren. Wij kunnen ze geen van allen noemen, m.u.v. dhr. de Graaf, vermoedelijk gemachtigde voor de IND. Uiteindelijk heeft hij eind november 2019 toestemming gegeven om aan Perea een zgn. 'sticker vervolg' af te geven, een soort verblijfsvisum in beginsel hangende deze procedure.

We verzoeken het Gerecht bij dezen *informeel* om, wat u ook van de merites in deze zaak mocht denken, in ieder geval zo laat mogelijk vonnis te willen wijzen. Perea is goed opgeknapt en het ziet ernaar uit dat hij helemaal geneest. Onbekend is echter hoe lang hij nog chemotherapie moet krijgen. Dus hoe langer het in deze procedure duurt om vonnis te wijzen, des te langer blijft de huidige situatie in stand, waarin Perea in ieder geval medisch wordt behandeld.

T.a.v. het verweer van SZW; al of niet Eerste Aanvraag in het licht van Wet en Recht

2. Afgezien van de humanitaire kant, is in deze procedure van cruciaal belang de vraag of de aanvraag in de SZW-zaak een 'eerste aanvraag' is, of een 'verlengingsaanvraag'. Om deze vraag te beantwoorden moet gekeken worden naar de Wet, maar ook naar het Recht, zoals in elke zaak. Helaas zien wij echter dat de overheid vaak het bewustzijn liever vernauwt tot uitsluitend de Wet. Wij zien dit ook in het Verweerschrift van SZW.

Op blz. 3 van het Verweerschrift gaat SZW in op deze cruciale vraag. Daarbij hanteert SZW 2 criteria, t.w. 1) een analoge toepassing van hfst. 1.12.1 CTU BES en 2) feiten en omstandigheden van het geval.

Wat de analoge toepassing van de CTU Bes betreft, zegt SZW dat vanaf 12 oktober 2017 'geen enkele werkgever' meer beschikte over een geldige TWV. Dit *lijkt* een onomstotelijk feit, maar is dat toch niet. Want zolang de TWV-aanvraagprocedure van ECCS liep was dit nog geen feit.

Justitia
derogat legi

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

Gedurende die tijd kon het nog twee kanten op. Daarom is het redelijker de afwijzingsdatum van de aanvraag, verlengd met de bezwaartermijn, te beschouwen als het moment waarop er pas definitief geen TWV meer was. Dit was dus pas op 24 april 2018 een onomstotelijk feit. De *nieuwe* (2de) aanvraag is op 16 okt. 2018 ingediend. Dat is dus *minder dan 6 maanden* daarna.

Dit standpunt strookt ook met hetgeen in art. 1.12.1 CTU BES staat onder het kopje 'Tijdige indiening': *'De vreemdeling wordt geacht gedurende zijn wijzigingsverzoek dan wel verlengingsverzoek rechtmatig in de openbare lichamen te verblijven'*.

In hetzelfde artikel onder het kopje 'Niet-tijdig, maar binnen de redelijke termijn' staat: *'Als de aanvraag tot verlenging niet op de uiterste datum is ingediend, maar wel binnen zes maanden na afloop van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, moet de aanvraag wel als een verlengingsaanvraag worden behandeld'*.

Deze twee bepalingen onderschrijven Perea's standpunt. Perea heeft binnen 6 maanden na zijn rechtmatig verblijf een nieuwe aanvraag ingediend (zie hiervoor), althans binnen redelijke tijd (zeker gezien zijn omstandigheden). Maar als dit standpunt onverhoopt niet voldoende onderbouwd wordt geacht te zijn, dan geldt de laatste volzin in dit artikel: *'Hiervan kan worden afgeweken als niet door het toedoen van de aanvrager zelf pas op een later moment dan de zes maanden termijn een aanvraag kan worden ingediend'*. Dit is een hardheidsclausule.

Toepassing van deze clausule is *in casu* geboden. Perea verbleef immers tijdens de periode hier van belang (sept. 2017 tot +/- sept. 2018) voor behandeling in Colombia. Hij wist aanvankelijk niet dat de aanvraag was afgewezen. *Hij heeft ook geen kopie ontvangen in Colombia van de afwijzing van zijn VB¹-aanvraag*. Op gegeven moment was hij voldoende opgeknapt om enkele weken naar Bonaire te kunnen gaan om zijn verblijfsstatus te regelen. Dit was omstreeks sept. 2018. Hij heeft toen met zijn vorige werkgever gesproken die bereid was een nieuwe TWV-aanvraag in te dienen (onder de naam van een ander bedrijf waar zij eveneens directeur van is). Deze procedure gaat over de afwijzing van deze tweede aanvraag. Perea heeft de afwijzing van de VB-aanvraag in deze tweede aanvraag eerst ontvangen op 21 november 2019.

3. Tegen de afwijzing in de 1ste aanvraag heeft Perea onmogelijk bezwaar kunnen aantekenen. Hij was ziek en in het buitenland. Hij heeft de afwijzende beschikking op zijn 1ste VB-aanvraag ook niet ontvangen (tot op heden niet). *Het is ook onzeker dat die ooit is opgesteld*, omdat de IND niet altijd meteen een afwijzende beschikking opstelt nadat de TWV-aanvraag is afgewezen. Een voorbeeld hiervan zien wij in deze procedure zelf. De 2de TWV-aanvraag is ingediend op 16 okt. 2018. Hij is door SZW afgewezen op 7 november 2018 (ontvangen namens de werkgever op 28 jan. 2019). De afwijzende VB-beschikking werd echter pas op 20 november 2019 opgesteld.

De conclusie is dat het zeker niet door toedoen van Perea was dat de (tweede) aanvraag later dan 6 maanden na afloop van zijn voorafgaande VB is ingediend. *De vertraging is niet aan hem toerekenbaar*. De aanvraag *a quo* is dus geen 'eerste aanvraag', maar een *verlengingsaanvraag*.

¹ VB-aanvraag = Aanvraag verblijfsvergunning

4. Het wekt ook enige verbazing dat SZW zich in het Verweerschrift inlaat met de verblijfskant van de zaak. Is dat niet het domein van de IND? Waar SZW dan ook op blz. 3 Verweerschrift zegt dat Perea na 12 oktober 2017 binnen 4 weken Bonaire vrijwillig had moeten verlaten, wordt geen rekening gehouden met het feit dat aan Perea door de IND wel een 'sticker vervolg' was afgegeven. Perea heeft dus sinds 12 okt. 2017 altijd (tot op heden) rechtmatig op Bonaire verbleven, ook al was hij gedurende die tijd bijna constant in Colombia voor behandeling.

Nu mag SZW best zijn mening geven over de verblijfskant, maar wanneer de vraag moet worden gesteld of de tweede TWV-aanvraag moet worden beschouwd als een zgn. 'eerste' aanvraag of als een verlengingsaanvraag, moet ook rekening worden gehouden met het feit dat de IND Perea steeds een 'sticker vervolg' heeft gegeven en hij dus rechtmatig op Bonaire is verbleven.

5. Op blz. 5 van het Verweerschrift gaat SZW nog in op het feit dat de werkgever geen bezwaar heeft aangetekend tegen de afwijzing (of buiten behandeling stelling) van de TWV-aanvraag d.d. 11 oktober 2017. Die afwijzing dateert van 13 maart 2018. Het is waar dat de werkgever daar destijds geen bezwaar tegen heeft aangetekend. Mv. Richelin Janga (directeur van bedoelde werkgever) heeft ons uitgelegd dat zij geen bezwaar heeft aangetekend, omdat zij ook niet wist wat zij moest doen. Perea was doodziek en het was onzeker of hij weer zou kunnen werken. Zij wist niet goed wat zij moest doen en heeft toen niks gedaan. Meer is daarover niet te zeggen.

Toen Perea echter omstreeks september 2018 terugkeerde, waren de vooruitzichten voor zijn overleven al redelijk goed. Mv. Janga heeft toen besloten om alsnog een nieuwe TWV voor hem aan te vragen. Perea was altijd een goede werknemer geweest. Dus waarom niet? Zij heeft bij deze aanvraag geen enkel financieel voordeel. Als de TWV-aanvraag zou worden toegewezen, dan zou zij de loondervingskosten (ziekingeld) kunnen opvorderen en aan Perea doorbetalen, d.w.z. voor zolang Perea ziek is. Voor een werkgever is dit alleen maar administratieve rompslomp. Alleen Perea heeft daar voordeel bij. En hij heeft daar *terecht* voordeel bij. Hij heeft immers sinds 2011 bijgedragen aan het ziektefonds. Zolang hij ziek is, heeft hij daar recht op.

SZW beweert dat Perea nooit meer als metselaar zal kunnen werken. Hierbij wordt de controlerend geneesheer geciteerd. Er wordt echter geen bewijs daarvan overgelegd. Een controlerend geneesheer heeft heus wel een redelijke kijk op dit soort situaties, maar hij is geen helderziende. Niemand weet of Perea weer zal kunnen gaan werken. Hij ziet er momenteel bijzonder goed uit. Wellicht is hij de uitzondering die de regel bevestigt.

6. Wat SZW voorst schrijft over mv. Janga, over de ontruiming van haar kantoorpand, haar problemen met de Belastingdienst en het O.M. heeft volstrekt niets te maken met de onderhavige TWV-aanvraag. De TWV-aanvraag is om die redenen ook niet afgewezen. Deze problemen speelden toen ook niet. Zij zijn thans dus irrelevant. Het kweekt alleen stemming.

Om zich te verontschuldigen zegt SZW nog dat men de ogen niet sluit voor de precaire situatie van Perea, *maar*. En dan komt het. Perea kan een VB-aanvraag indienen, zegt SZW, op humanitaire gronden. Hiermee sluit SZW in ieder geval *wel* de ogen voor de producties die door Perea zijn overgelegd, waarin met name de IND gevraagd is of Perea op grond van humanitaire redenen van klemmende aard een VB-vergunning kan krijgen. Het antwoord was: 'Neen!'

Justitia
derogat legi

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

7. Vervolgens reageert SZW nog op Perea's stelling dat hij op grond van art. 7 WavBES na 3 jaar op basis van een TWV te hebben gewerkt er voor zijn tewerkstelling geen TWV meer nodig is. Het verweer van SZW komt erop neer dat art. 7 WavBES uitsluitend inhoudt dat de TWV niet voor langer dan een periode van 3 jaar kan worden afgegeven. Die uitleg strookt echter niet met de tekst van art. 7, lid 2 WavBES. Dit artikellid luidt:
'Een tewerkstellingsvergunning kan worden verlengd, waarbij de gehele duur van de tewerkstellingsvergunning en de verlenging de termijn van drie jaar niet overschrijdt'.

Dit in samenhang met art. 7, lid 1 WavBES, t.w. *'Een tewerkstellingsvergunning wordt voor ten hoogste drie jaar verleend'* betekent zonneklaar dat inderdaad na 3 jaar geen TWV meer vereist is. SZW past dit in de praktijk echter anders toe en werkgevers doen dan maar wat SZW eist. Maar de wettekst is duidelijk. Na 3 jaar is geen TWV meer vereist. De WtuBES heeft hier in wezen ook niets mee te maken, want die ziet op verblijf, niet op arbeidsmarktbescherming. Dus de draai die SZW hieraan geeft op basis van de WtuBES gaat reeds daarop mank.

Perea handhaaft dus zijn standpunt in dezen.

T.a.v. het beroep tegen de Staatssecretaris van V&J en de desbetreffende IND-beschikking

8. Nu er geen verweer zijdens de Staatssecretaris bij ons is binnengekomen, is er geen aanleiding om aan het beroepschrift nog iets toe te voegen. Tijdens mondelinge behandeling zullen wij reageren op hetgeen namens de Staatssecretaris naar voren zal worden gebracht.

Verzoeker persisteert.

Bonaire, 22 januari 2020
Namens verzoeker,
mr. M. Bijkerk